

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

16. Ut lite pendente nil innovetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61781)

cautionem de iudicio sisti præstet, & si se ad hoc offert, cessat missio ex secundo decreto; si autem recuset, aut non compareat, eidem locus erit, postquam Iudex sufficienter de contumacia cognoverit, & de jure actoris. l. 9. & *auth. & qui jurat C. de Bonis auctorit. judic. possid. d. c. fin. §. in aliis Ut lite non contest. c. 1. h. t. & ibi Pirrhing. num. 18.*

Sed intra quod tempus hæc missio decernenda? Plerique id, cum jure definitum non sit, iudicis arbitrio relinquunt. arg. l. 1. ff. de Fure deliber. hæc tamen limitatione, ne ante annum à die interpositi primi decreti elapsum secundum decretum interponatur, nisi aliud justa causa suadeat. Hostiens. b. t. num. 14. Maraota d. num. 12. Panorm. in d. c. fin. §. in aliis num. 41.

§. VI.

- 19 *Effectus* missionis ex secundo decreto alius est, si mota sit actio realis, alius si mota sit actio personalis. Motà actione reali missus ex secundo decreto consequitur possessionem, & usucapiendi conditionem, si dominus non sit. per d. c. fin. §. in aliis ubi Panorm. & Gloss. Motà verò actione personali tantum possessio transfertur cum facultate percipiendi fructus ad rationem ejus, quod interest, quousque adversarius probaverit indebitum illud, cujus causâ facta fuit missio. Panorm. in d. c. fin. §. in aliis n. 36. & seqq. Quod si creditor potius solvi quantitatem debitam, quam bona possidere malit, Prætor ipsa bona in publica subhastatione vendere jubebit, de qua venditione agitur in r. 1. ff. de Reb. auctorit. judic. possid. vel vend. & si emptorem non inveniunt, bona ipsi creditori jure domini in solutum adjudicantur, dummodo debitum sufficienter liquidaverit. l. fin. C. de Fure domin. impetr. l. 7. §. prætor ff. Quibus ex caus. in possess. eatur.

TITULUS XVI.

Ut lite pendente nihil innovetur.

SUMMARIA.

1. Quid sit lis pendens?
2. Quibus modis inducatur?
3. Usque 7. Lite pendente nihil innovandum, & ejus rei exempla.
7. Recensentur modi, quibus cessat lis pendere.

Quod diximus, ratione contumacie decerni missionem in possessionem, id non debet extendi, ut contra regulam juris aliquid innovetur lite pendente.

§. I.

Definitur lis pendens, quòd sit duorum, pluriùmve super re mota, & in iudicium deducta controversia, sive reali, sive personali actione agatur. Colligitur ex l. 31. §. 2. ff. de Negotiis gest. & l. 65. §. 1. ff. de Condict. indeb.

§. II.

Causa efficiens litis pendentes, sunt modi, quibus inducitur. Inducitur autem litis contestatione, tum etiam citatione. Litis contestatione: quia hæc est fundamentum processus judicarii, & habetur in c. ex parte 30. de V. S. l. 16. & 17. ff. de Procuratorib. l. 31. pr. ff. de Reb. cred. Citatione: quia & ab hac lis incipit, & habetur in Clem. 2. h. t. ubi tamen tria concurrant, necesse est: primò ut citatio sit decreta, & facta à Judice competente: secundo ut ad citatum pervenerit, aut saltem per eum steterit, quò minus perveniret: tertio, ut extenore citationis instrui potuerit, qua de re futura sit controversia. d. Clem. 2. Nynsing. Cent. 4. observ. 25. num. 1. & seqq.

§. III.

Effectus est, quòd lite pendente nihil sit innovandum, seu attentandum, sed omnia in eo statu, in quo fuerunt, cum lis moveretur, permanere, & attentata, si possint, re-

vocari debeant, ut constat ex c. 1. & 2. b. t. in 6. & ex præfenti rubrica, quæ cum orationem perfectam contineat, jus inducit, ut notavi in tit. Ut lite non contest. num. 1.

4 Unde l. lite pendente (excepto casu contumaciæ) nemo debet turbari, vel impediri, quo minus commodè possessione suâ, de qua lis est, uti possit c. 1. & ibi Gloss. c. 2. b. t. c. 2. causâ 16. q. 4. Gail. 1. observ. 145. num. 4. & observ. 146. num. 14.

5 II. Res litigiosa alienari non potest, & si alienetur, retrahatur, aut si retrahatur non possit, alia ejusdem valoris in illius locum subrogari debet. c. 3. & 4. & ibi Gonzalez h. t. a. h. litigiosa & t. t. ff. & C. de Litigiosis. Excipiuntur alienationes necessariæ, puta causa dotis, donationis propter nuptias, transactionis, legati, fideicommissi, divisionis hæreditatis, solutionis, & si quæ similes. l. 3. l. fin. & ibi Gloss. C. de Litigiosis. l. divus 5. pr. ff. de Hæredit. petit. l. 13. ff. Famil. ercisc. Natta consil. 401. n. 2. & 5. quia necessitas est extra, & supra legem.

6 III. Privilegium, seu rescriptum super re litigiosa tacito vitio litigii impetratum respicitur: censetur enim subreptitium: neque Princeps præsumitur, cuiquam velle jus suum auferre, aut statum litis in ejus præjudicium immutare, nisi exprimat, c. 1. & ult. in f. P. Engel num. 3.

§. IV.

7 Contraria litis pendentis sunt modi, quibus lis pendere cessat. Cessat autem I. sententiâ definitivâ, postquam lapsu decendii à die latæ sententiæ transit in rem judicatam. arg. c. 13. & quamvis de Sentent. & re jud. l. 32. ff. de Rejudic. l. 1. pr. C. Eod. II. Sententiâ absolutoriâ ab observatione judicii, & instantiæ per l. 1. C. de Prescript. longi temp. ubi Gloss. in V. motam notat, alienationem rei, de qua litigabatur, postea factam, attentatam non esse. III. Sententiâ interlocuto-

riâ respectu articuli, super quo lata est. Lancellot. tr. de Attentat. c. 4. in præf. n. 277. IV. Renuntiatione ipsius actionis, & causæ. Gravet. consil. 182. num. 4. vel tantum instantiæ. Natta consil. 350. n. 5. V. Transactione. l. 1. & 2. ff. de Transact. l. 7. 16. 17. 19. & 30. C. Eod. Denique omnibus modis, quibus lis aut omnino finitur, aut notoriè nulla est. Lancell. d. c. 4. n. 557.

TITULUS XVII.
De Sequestratione possessionum, & fructuum.

SUMMARIA.

- 1. 2. Sequestrationis definitio. 3. Et divisio.
- 4. Sequestratio fit vel à Partibus, vel à Judice.
- 5. 6. 7. Quis possit, aut debeat esse sequester?
- 8. 9. 10. Quæ res sequestrari possint?
- 11. Usque 17. Requisita sequestrationis præsertim Judicialis.
- 17. Finis. 18. 19. 20. Et effectus ejusdem.
- 21. De Arrestatione.

CONTRA Rubricam, & regulam, ut lite pendente nihil innovetur, nonnunquam permittitur rei litigiosæ sequestratio, vernaculâ Hinterlegung / oder Pfands haltung. Claud. tr. de Sequost. c. 2. num. 9. §. I.

Definitur sequestratio, quod sit rei controversæ vel fructuum ejus consensu partium, vel autoritate Judicis apud tertium facta depositio, eâ lege, ut is pendente lite rem custodiat, eâ finitiâ restituat victori. Colligitur ex l. 17. ff. Depositi. l. 110. ff. de V. S.

Est itaque sequestratio quædam depositi species, inde dicta, quod ejus, qui electus est, utraque pars fidem sequatur teste Gell. l. 20. c. pen. Differt tamen à deposito I. quod sequestratio non fiat nisi de re litigiosa, depositum verò etiam de re non litigiosa,